

Marianne Busser & Ron Schröder

DE VOORLEESREIS

Met tekeningen van Eefje Kuijl

Veel voorleesplezier!
Drie boeken in één!

moon

In deze uitgave zijn de titels *De voorleestrein*, *De voorlesboot*
en *De voorlesfiets* gebundeld.

De voorleestrein

Tekst: © 2017 Marianne Busser en Ron Schröder

Illustraties: © 2017 Eefje Kuijl

De voorlesboot

Tekst: © 2018 Marianne Busser en Ron Schröder

Illustraties: © 2018 Eefje Kuijl

De voorlesfiets

Tekst: © 2019 Marianne Busser en Ron Schröder

Illustraties: © 2019 Eefje Kuijl

© 2020 Moon, Amsterdam

Omslagillustratie: Eefje Kuijl

Ontwerp omslag en binnenwerk: Petra Gerritsen

ISBN 978 90 488 5967 2

NUR 273

www.uitgeverijmoon.nl

www.mariannebusser-ronschroder.info

www.overamstel.com

OVERAMSTEL

uitgevers

Moon is een imprint van Overamstel uitgevers bv

Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag worden veeveelvoudigd en/of openbaar gemaakt
door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook, zonder
voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

DE VOORLEESTREIN

Welkom in de voorleestrein
wie reist er met ons mee?
iemand leest een versje voor
in iedere coupé
de bakker en de brandweerman
en zelfs de koningin

die stappen met dit voorleesboek
ons leuke treintje in
als iedereen is ingestapt
vertrekken we meteen
de conducteur roept: sla maar om
naar versje nummer één!

De bakker

De conducteur zegt: kom, we gaan, is iedereen al wakker?
Het eerste versje komt eraan – het woord is aan de bakker
de bakker zegt: hier is een taart met slagroom en een kersje
iedereen krijgt straks een stuk – maar éérs lees ik mijn versje!

De koekjesbeer

Er was een grote bruine beer die dolgraag koekjes at hij at ze 's morgens in zijn bed en 's avonds in het bad

Hij at ook koekjes als ontbijt en koekjes als diner hij at ze als hij wandelde of keek naar de tv

Hij at ze als hij tekende als hij zijn voeten waste totdat hij op een morgen echt geen onderbroek meer paste

Geschrokken heeft hij daarna alle koekjes laten staan en nu kan hij gelukkig weer zijn onderbroekjes aan!

Applaus hoor, roept de conducteur, leuk versje – leuk idee en nu maar snel weer verder naar de volgende coupé!

De brandweerman

Tijd voor het tweede versje dus – de trein rijdt rustig door
nu leest een stoere brandweerman een brandweerversje voor

De brandweerolifant

Er was een brandweerolifant
en die sproeide met zijn snuit
overal waar 't nodig was
de grootste branden uit

Hij bluste soms wel urenlang
als hij maar water kreeg
en als al het water op was
dronk hij het zwembad leeg

En als hij niet hoefde te blussen
vond hij het ontzettend fijn
om in de vijver te gaan staan
als een olifantfontein!

Bedankt hoor, zegt de conducteur, wat leuk van die fontein
maar nu ga ik snel kijken of er nóg meer versjes zijn!

De oppasser

Er is ook een oppasser naar deze trein gekomen
en die heeft een dierenversjesboek de trein mee in genomen
hij heeft het in een winkeltje op het station gekocht
en heeft zélf een grappig versje van een nijlpaard uitgezocht

Het nijlpaard

Een nijlpaard wandelde graag rond
en hij zei iedereen gedag
en ieder dier zei ook iets terug
als hij het nijlpaard zag

De vogeltjes die piepten wat
een uil riep luid: **OEHOE!**
de leeuw die brulde in zijn kooi
en de koeien riepen: **BOE!**

Het hondje blafte lachend: **WOEF**
het poesje zei: **MIAUW**
en liep hij langs een papegaai
dan riep die: **KOPPIE-KRAUW!**

De ezels riepen luid: **I-AAH!**
de kikkers bromden: **KWAK**
en als nijlpaard op de weegschaal stond
dan zei de weegschaal: **KRAK!**

Geen wonder, roept de conducteur, het nijlpaard was te zwaar
maar nu moet ik weer verder, want de kapster zit al klaar!

De kapster

De kapster zegt: daar gaan we dan – mijn versje is maar klein en het gaat over een tuinman die iets anders wilde zijn...

De tuinman

De tuinman knipt de heg
en hij maakt krullen in de takken
en is het pad niet netjes
gaat hij snel een borstel pakken

Hij wast het gras en kamt daarna
de sprietjes weer omhoog
en zijn de bloemen veel te nat
dan föhnt hij ze weer droog

Dat hij een knappe tuinman is
dat vindt hij echt wel fijn
maar hij had toch nog liever
een kapper willen zijn!

Als het versje uit is, loopt de conducteur weer door
want straks dan leest de schilder ook een grappig versje voor!

De schilder

Terwijl de trein heel rustig verder door het land heen rijdt wil de schilder ook nog eventjes een grappig versje kwijt zijn boek met circusversjes dat staat echt boordevol en hij kiest nu voor het versje over Clowntje Oliebol

Oliebol, de circusclown

Oliebol, de circusclown
die had een beetje pech
want het potje rode verf
voor zijn clowntjesneus was weg

Hoe moet dat nou? dacht Oliebol
nou, weet je wat ik doe:
ik ren nog vóór de voorstelling
snel naar de winkel toe

Maar oeps – de winkel was al dicht
dus rende hij weer vlug
zonder rode neuzenverf
weer naar het circus terug

Maar Oliebol keek niet goed uit
en toen was het te laat
hij botste en zijn neus werd rood
zo rood als een tomaat

Eerst vond hij het verschrikkelijk
maar later ook erg fijn
want nu kon hij tóch het clowntje
met het rode neusje zijn!

De conducteur zegt: leuk dat ik nu ook dit versje ken
maar ik krijg alleen een rode neus als ik verkouden ben!

De boswachter

De boswachter heeft ook een boek en zegt: ik heb misschien
nog wel een grappig versje over egeltjes gezien
de conducteur zegt: dat klinkt goed, zit iedereen weer klaar?
Dan zou ik zeggen, boswachter: vooruit en lezen maar!

De stoute varkentjes

Drie kleine egeltjes die riepen: kijk eens dáár
zie je die twee varkentjes, die doen een beetje raar
ze ploffen op een paddenstoel – ze ploffen op het mos
en ploffen op de allermooiste bloemen in het bos

Ze maken hier van alles stuk – ze rollen door het groen
toen riepen de drie egeltjes: daar gaan we iets aan doen
ze zochten naar een plekje waar de mooiste bloemen stonden
en even later hadden ze zo'n mooie plek gevonden

Ze gingen met z'n drietjes snel tussen de bloemen staan
en niet lang daarna kwamen de twee varkentjes eraan
die ploften op de bloemen en begonnen hard te gillen
en nu hebben ze voor straf drie grote pleisters op hun billen

En als ze nóg een keertje samen naar een bos toe gaan
dan gaan ze nooit meer zitten – nee, ze blijven liever staan!

De conducteur zegt lachend: eigen schuld – dat komt ervan
wanneer je in een bos vindt dat je iets vernielen kan!